

GREEK ORTHODOX METROPOLIS OF BOSTON

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΒΟΣΤΩΝΗΣ

ΠΑΣΧΑΛΙΝΟ ΜΗΝΥΜΑ

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΒΟΣΤΩΝΗΣ κ. κ. ΜΕΘΟΔΙΟΥ

5^η ΜΑΪΟΥ 2013

Το περασμένο έτος, το Έρευνητικό Κέντρο Pew και η Δημοσκόπηση Gallor ανέφεραν ότι το ποσοστό των ενεργών μελών των Αμερικανών θρησκευομένων έχει μειωθεί ακόμη περισσότερο, και ότι εξ ίσου μειωμένο είναι και το ποσοστό των προσερχομένων στις θρησκευτικές συνάξεις. Γιατί, όμως, τα μεσάνυχτα στη Ανάσταση οι εκκλησίες μας γεμίζουν από εκατοντάδες αδελφούς μας, ακόμη και από εκείνους που σπάνια, αν όχι ουδέποτε, εκκλησιάζονται; Είμαι πεπεισμένος ότι είναι ένα τρεμουλιαστό φως που μας ελκύει στον κενό τάφο για να μας κατακλύσει το ανέσπερο φως και να συμμετάσχουμε στη χαρά και στην ελπίδα της Αναστάσεως. Ίσως να μην γνωρίζουμε το γιατί, εντούτοις, κάτι μας ελκύει στην εκκλησία απόψε για να δεχτούμε τη δωρεά της Ζωής που υπερνικάει το θάνατο. Αυτό που ελκύει όλους μας στην εκκλησία είναι μιά πίστη που έχει εγχαραχτεί στα βάθη της καρδιάς μας – η οποία, αν και συχνά ασυνειδητοποιήτη και ανενέργητη – είναι πάντα παρούσα. Αυτό που μας ελκύει στην εκκλησία απόψε ομοιάζει με εκείνο το οποίο ήλκυσε τις Μυροφόρες γυναίκες, των οποίων η κρυφή ελπίδα δεν ήταν βεβαίως το να βρουν και να αλείψουν ένα νεκρό σώμα, αλλά να ιδούν τον Σωτήρα τους ζώντα και εκ νεκρών αναστάντα.

Εμείς οι αμαρτωλοί ερχόμαστε στον τάφο με τις αμφιβολίες μας και τις αποτυχίες μας, ελπίζοντας ότι θα ανυψωθούμε στο φως της αναστημένης πίστεως. Ερχόμαστε για να αφήσουμε τις αμφιβολίες μας να εξαλειφθούν από τη φλόγα που ξεπηδάει μέσα από τον τάφο. Ερχόμαστε για να αφήσουμε τις καρδιές μας να γεμίσουν από θεία αγαλλίαση, για να λάμψουν τα μάτια μας από το φως που εκλάμπει μέσα από ένα κενό τάφο. Ερχόμαστε για να πλημμυρίσουν οι ψυχές μας από χαρά, και τα χείλη μας από τον νικηφόρο ύμνο που αντηχεί στα πέρατα της γης.

Σε λίγο, θα ακούσουμε το Ευαγγέλιο του Αγ. Μάρκου να μας πληροφορεί ότι οι μυροφόρες γυναίκες έφυγαν από τον κενό τάφο σαστισμένες από φόβο και τρόμο. Σε ένα άλλο Ευαγγέλιο θα διαβάσουμε ότι την ίδια ημέρα δύο μαθητές, ο Λουκάς και ο Κλεόπας, ταξίδευαν προς την πόλη Εμμαούς απογοητευμένοι και λυπημένοι γιατί η μεγάλη ελπίδα τους για τον Ιησού πέθανε με τον θάνατό Του και την ταφήν Του. Δεν αναγνώρισαν τον Αναστημένο Κύριο.

Είναι λυπηρό, ότι πολύ συχνά, και εμείς δεν αναγνωρίζουμε τον Αναστημένο Κύριο στο διάβα της ζωής μας. Το Ευαγγέλιο του Ιωάννη αναφέρει την απιστία του Θωμά στην Ανάσταση. Όπως και εμείς απόψε, εκείνοι που ήταν πιο κοντά στον Ιησού ήταν τυφλωμένοι από τους φόβους τους, τις αμφιβολίες τους, και τις ανεκπλήρωτες προσδοκίες τους. Δεν διαφέρουμε από εκείνες τις Μυροφόρες γυναίκες στο ότι βρίσκουμε τον τάφο σαν τόπο φόβου και τρόμου.

Η δυναμική οπτασία (για την οποία ακούσαμε στην χθεσινή ακολουθία) του Προφήτη Ιεζεκιήλ, που τον παρουσιάζει να περπατάει σε μιά κοιλάδα γεμάτη από σκελετούς νεκρών, είναι μιά εύστοχη περιγραφή τόσων πολλών συμβάντων στον κόσμο μας. Τα σημάδια της αμαρτίας και του θανάτου μας εξουθενώνουν. Η ηθική σήψη και βιαιοπραγία που σημαδεύουν την κοινωνία μας – όπως τις ζήσαμε αυτές τις ημέρες στη Βοστώνη, στο Καίημπριτζ και στο Γουώτερτάουν – μπορούν τόσο πολύ να μας καταβάλουν ώστε η ελπίδα που μας παρουσιάζει η Ανάσταση του Κυρίου μας να μας διαφύγει.

Σαν τους μαθητές που τους διέφευγε το γεγονός της Αναστάσεως, και εμείς εύκολα μπορούμε να στραφούμε στα εγωκεντρικά μας ενδιαφέροντα – στα ιδιοτελή σχέδιά και επιδιώξεις μας, στις απραγματοποίητες ελπίδες μας και στις ηθικές μας ελλείψεις – ώστε να μην αναγνωρίσουμε τον Αναστάντα Κύριο ανάμεσά μας. Και, σαν τον Θωμά, μπορούμε να βάλουμε τα στενά πλαίσια της ανθρώπινης γνώσης σαν τα όρια της κατανόησής μας, αντί να συλλάβουμε τους απεριόριστους ορίζοντες της πίστεως.

Απόψε, όπως έκαναν πολλοί Χριστιανοί για 2,000 χρόνια, ας υπερβούμε τους φόβους μας και τις αμφιβολίες μας, και ας διακηρύξουμε ότι, πράγματι, ο Χριστός Ανέστη. Το Πάσχα μας είναι το Καινό Πάσχα. Είναι η Ανάσταση του Χριστού που μας οδηγεί από την πνευματική δουλεία στην ελευθερία, από την αμαρτία στη δικαίωση, από την λύπη στη χαρά, από το σκοτάδι στο φως, από τον θάνατο στη ζωή, από την κουλτούρα της ανθρώπινης εξαθλίωσης και απανθρωπιάς στην κοινωνία της συμπόνοιας, από τον παρόντα κόσμο στην ερχόμενη βασιλεία του Θεού.

Αγαπητοί μου αδελφοί, επάνω στο σταυρό Του μετέφερε ο Χριστός τις αμαρτίες και ελλείψεις του καθ' ενός μας, τις αδυναμίες μας, την πνευματική μας ασθένεια και τον θάνατο. Καθώς εγείρεται από τον θάνατο απόψε, εγείρει μαζί του τον Αδάμ και την Εύα και κάθε έναν από εμάς χαρίζοντάς μας τήν νέα ζωή πού έχει ό ίδιος μέσα Του. Αυτό είναι το μήνυμα που καλούμαστε να συμμεριστούμε (το μήνυμα της πίστεως και της αγάπης) μέσα σε ένα κόσμο που είναι καταπνενεμένος και διηρημένος. Δεύτε, λοιπόν, “Λάβετε Φως εκ του ανεσπέρου Φωτός και δοξάσατε Χριστόν τον αναστάντα εκ νεκρών.”